

[Steincke.]

krig som i fred udfra nedarvede synspunkter, uden særlig hensyntagen til de politiske ideologier, der forveksles politik med religion. Jeg tror ikke, det går, verden er blevet en anden i den sidste menneskealder; men hvor mange af det danske vælgerfolk tænker ved en betragtning af denne lovgivning på, hvad allerede det juridiske udvalg så stærkt fremhævede, at moderne krigsførelse er blevet dynamisk og total? Væsentlige træk i den moderne krig er lynangrebet uden forudgående krigserklæring, den motoriserede krigs hurtigt skiftende fronter må også fremhæves, flyverangrebene på krigsvigtige mål bag fronterne og mod civilbefolkningen, anvendelsen af faldskærmstropper og commando-raids, propagandaens voksende betydning, besættelse af neutrale områder i strategisk øjemed og i de besatte lande partisaner, sabotage og anden modstandsvirksomhed, rettet mod besættelsesmagten og støttet af dens modstandere. Krigsskuepladsen er ikke længere et fast begreb, og forskellen mellem civilbefolkningen og krigsdeltagerne udviskes. Som karakteristisk for den sidste verdenskrig må også fremhæves ideologiernes voksende betydning. Mange satte hensynet til den ideologi, de anså for den rette, over hensynet til deres nationale pligter; i vidt omfang var tilhængere af den nationalsocialistiske ideologi benyttet ved organisering af den såkaldte femtekolonne med det formål at forberede hjælp til fjenden i tilfælde af krig eller besættelse. I langt videre omfang kom disse ideologiske synspunkter selvfølgelig til at gøre sig gældende i de besatte lande, når det drejede sig om at organisere bistand til besættelsesmagten. Det er helt andre forhold end dem, vi andre er vokset op med.

Når man fra såkaldt kommunistisk side nu mener, at de paragraffer i det foreliggende lovforslag, der skal imødegå den nævnte tendens til at sætte ideologien over hensynet til ens nationale pligt, skulle være rettet mod kommunisterne specielt — og altså alene mod dem —, må jeg på socialdemokratiets vegne protestere. De nævnte bestemmelser har langt videre sigte. Tanken med dem er at imødegå enhver ideologi af den art, hvad enten den kalder sig nazistisk, ny-nazistisk, fascistisk, kommunistisk eller er af anden religiøs karakter. Grundbetragtningen er den ganske simple, at som forholdene har udviklet sig, er det enhver dansk statsborgers pligt at undlade alt, der kan bringe statens sikkerhed, uafhængighed eller frie selvbestemmelsesret i fare, og det uanset hvilken politisk, social eller

religiøs opfattelse han personlig eller rent privat måtte nære, eller hvilke sympatier han iøvrigt nærer. Han må ikke lade sig drive til at søge en fremmed magts bistand til ændring af eller til indvirken på hans eget lands politiske forhold.

Socialdemokratiet, som deler denne grundbetragtning, kan derfor ganske slutte sig til dette lovforslags hovedformål og grundlæggende bestemmelser, selvom der også indenfor mit parti kan være forskellige opfattelser af detaljer eller formuleringer — endogså med hensyn til et principielt spørgsmål som f. eks. dødsstraffen, som jeg skal komme til om lidt.

Som bekendt blev der ved anden behandling i folketinget stillet ikke mindre end 29 ændringsforslag til det af den højtærede justitsminister den 3. oktober fremsatte lovforslag, der jo i alt væsentligt var enslydende med det af mig tidligere fremsatte — bortset fra forskellige ændringer vedrørende dødsstraffens placering. Hvad disse 29 ændringer angår, blev jo først det oprindelige lovforslag delt i to, netop af hensyn til dødsstraffen.

Hvad iøvrigt ændringerne til hovedlovforslaget angår, kan vi fra vor side uden særlig omtale tiltræde de allerfleste. Dette gælder således ændringen af straffelovens § 98, hvor det måske lidt tvivlsomme udtryk „på anden ulovlig måde“ nu udgår, medens der til gengæld indsættes ordene: „ved udenlandsk bistand“.

Vi kan også tiltræde ændringsforslag nr. 9 til § 103, stk. 2, nr. 5, endvidere ændringsforslagene nr. 10—26 inklusive. Disse forskellige ændringsforslag har jo særlig til hensigt at tydeliggøre teksten eller at undgå så vanskelige fortolkninger som f. eks. af ordene „truende udsigt til krig“, jfr. ændringsforslagene til §§ 103, 108 og 109, eller udtryk som „bistand til fjenden“ i § 103.

Man kunne ganske vist med hensyn til ændringsforslag nr. 9 fristes til at gøre et par bemærkninger. Dette ændringsforslag til det oprindelige lovforslags § 103, nu § 102, går jo ud på under bestemmelsen om bistand til fjenden under krig og besættelse at slette nr. 5 i det oprindelige forslags § 103, stk. 2:

„Aktiv deltagelse i parti- eller organisationsarbejde, der tilsigter på utilbørlig måde at samarbejde med den fjendtlige krigs- eller besættelsesmagt“.

Man kunne spørge, om man ikke burde beholde denne bestemmelse med henblik på indehaverne af de afgørende tillidsposter indenfor partierne, men på den anden side